

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-96/2019

Instanța de fond: Judecătoria Bălți

sediul Central

Judecător: A.Cucerescu

DECIZIE

ÎN NUMELE LEGII

13 martie anul 2019

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată Rotaru Ala
Judecătorii: Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru
Grefier Rădăuță Inna
Cu participarea:
Procurorului Dubăsari Valeriu
Avocatului Rusnac Aliona

A judecat în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de procurorul în Oficiul Nord al Procuraturii Anticorupție Pripa Ion împotriva sentinței Judecătoria Bălți sediul Central din 10.12.2018, conform căreia

Tudor Veaceslav Ștefan, născut la xxx, originar și domiciliat mun.xxx strada xxx, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, studii universitare, starea familială – căsătorit, are doi copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod Penal și s-a condamnat în baza acestei legi cu aplicarea art.364/1 alin.(8) CPP RM la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1/unu/ an cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoarea, stabilindu-i lui Tudor Veaceslav Ștefan un termen de probă de 1/unu/ an și s-a obligat Tudor Veaceslav Ștefan ca în termenul stabilit, să nu săvârșească alte infracțiuni și să achite părții vătămate prejudicial material cauzat.

În temeiul art.106 CP RM s-a încasat de la Tudor Veaceslav Ștefan suma de 1400 euro, prețiși și primiți la 05.09.2018 de la Osoian Marin, care conform cursului valutar stabilit de BNM constituia suma de 29673,28 lei, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizați în folosința și proprietatea statului.

S-a menținut sechestrului aplicat pe mijloace bănești în sumă totală de 5800 lei RM și 3500 lei a României, care aparțin inculpatului Tudor Veaceslav, ridicate în cadrul percheziției apartamentului nr.xxx amplasat în mun.xxx strada xxx și împachetați într-un plic de culoare albă sigilat cu amprente ștampilei rotunde „pentru pachete a DGT a CNA” și a filialei BC „Fincombank” SA, pentru garantarea executării pedepsei cu amenda.

S-a aplicat față de la Tudor Veaceslav Ștefan măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței, apoi s-a revocat.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 29.06.2018-10.12.2018.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 23.01.2019-10.04.2019.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

CONSTATĂ:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut în sarcina lui Tudor Veaceslav faptele prejudiciabile săvârșite de inculpat considerate ca fiind dovedite, și anume, că la 04.09.2017, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție pe mun.Bălți, a fost pornită cauza penală nr.2017041245 în baza art.264/1 alin.(3) din Codul penal, pe faptul că la 03.09.2017, în jurul orei 22.45 min., cet.Osoian Marin Valerian, a.n.xxx, aflându-se la volanul automobilului de model Seat Inca cu nr.xxx și deplasându-se pe strada xxx din mun.xxx, fiind stopat de angajații Inspectoratului Național de Patrulare, fiindu-i propus de a fi supus testării alcooscopice, de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de a i se recolta probe de sânge, a refuzat.

Tot la 04.09.2017, cet.Osoian Marin Valerian având o discuție cu un prieten pe nume Ilco Mihail Ilie, a.n.xxx, acesta din urmă i-a comunicat că cunoaște o persoană care a-r putea să-l ajute.

Tot la 04.09.2017, Tudor Veaceslav Ștefan, în cadrul întâlnirilor și discuțiilor avute cu cet.Ilco Mihail, susținând că are influență asupra colaboratorilor de poliție și procurorului, care sunt persoane publice și în procedura de urmărire penală al cărora se află cauza penală pe fapta refuz al conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolsopică și de la recoltarea probelor biologice din cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, comisă în circumstanțele nominalizate supra de către cet.Osoian Marin, în scopul determinării acestora să adopte o soluție pozitivă în favoarea ultimului, astfel încât cet.Osoianu Marin să nu fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a pretins de la Osoian Marin prin intermediul cet.Ilco Mihail inițial 1500 Euro, iar la 05.09.2017 în momentul oferirii banilor a acceptat și primit de la cet.Ilco Mihail personal mijloace bănești în sumă de 1400 Euro, restul mijloacelor bănești în sumă de 100 Euro restituindu-i lui Osoian Marin, prin intermediul cet.Ilco Mihail.

Prin acțiunile sale intenționate Tudor Veaceslav Ștefan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal cu următoarele semne de calificare: pretinderea, acceptarea și primirea personală de bunuri sub formă de mijloace bănești pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Cauza penală a fost examinată conform art.364/1 CPP RM în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În termen sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Oficiul Nord al Procuraturii Anticorupție Pripa Ion, care în motivare invocă asprimea pedepsei, din următoarele considerente:

-instanța de judecată just a concluzionat că vinovăția inculpatului Tudor Veaceslav Ștefan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) din CP, care se confirmă prin totalitatea probelor administrate și cercetate în ședința de judecată,

-necătînd la faptul dat, însă, consideră că pedeapsa finală numită cu închisoare pe un termen de 1/unu/ an, cu suspendarea executării ei în baza art.90 CP pe un termen de probă de 1/unu/ an, este neadecvată celor săvârșite de inculpat din următoarele considerente,

-astfel, potrivit alin.(1) art.75 CP la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată necesită să țină cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului,

-în această ordine de idei, instanța de judecată urma să rețină faptul că, inculpatul Tudor Veaceslav Ștefan a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, este o persoană care anterior nu a avut careva conflicte cu legea, vinovăția în comiterea infracțiunii încriminate a recunoscut-o pe deplin și a depus o cerere de examinare a cauzei penale în procedura specială în baza art.364/1 CPP, fapt care a simplificat cu mult examinarea cauzei penale,

-totodată acuzarea, notifică că, în cazul infracțiunilor de corupție și conexe corupției noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” la individualizarea pedepsei trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol însemnat și grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora,

-în cazurile săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, respectiv se cauzează daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate,

-în această ordine de idei acuzarea consideră că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art.90 CP în cazul respectiv este una inechitabilă. Or, pentru a atinge scopul legii penale, pedeapsa urmează să fie aplicată într-o așa măsură încât să fie atinsă restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane,

-diminuarea corupției este eficientă doar în cazul implementării unor măsuri continue, focalizate asupra necesităților. Acțiunile îndreptate împotriva corupției sînt eficiente doar în măsura în care persoana a fost supusă unei pedepse adecvate și în mod realist,

-având în vedere împrejurările expuse, ținând cont de pericolul social al infracțiunii date, că este o infracțiune conexasă corupției, care se atribuie la categoria celor care implică funcția publică, reieșind din circumstanțele relatate consideră că unica pedeapsa echitabilă în cazul de față este aceeași în circumstanțele cauzei de către procurorul și anume 1500 unități

pedeapsa ecnitabiliu in cazul de rața este amenda in cuantumului solicitat de catre acuzator și anume 1500 unitați convenționale/75000 lei/,

-consideră că suspendarea condiționată a executării pedepsei, ca mijloc de individualizare a pedepsei urmează a fi aplicat inculpatului doar atunci când nu este posibil de aplicat o altă categorie de pedeapsa cum este amenda sau munca neremunerată,

-instanța urma să țină cont de faptul că aplicarea unei pedepse mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunilor urma a fi aplicată numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu va asigura scopul pedepsei,

-astfel deși instanța a aplicat o pedeapsa mai aspră decât cea solicitată de către acuzator și chiar partea apărării, inclusiv inculpat, totuși această pedeapsă nu va fi capabilă să-l reeduce pe inculpat deoarece este una ineficientă și nu generează pentru inculpat careva lipsuri sau restricții ale drepturilor sale,

-la fel, prin sentința nominalizată instanța a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la Tudor Veaceslav Ștefan a cheltuielilor de judecată legate de efectuarea acțiunilor de urmărire penală,

-astfel, conform prevederilor art 227 Cod de procedură penală „Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”,

-în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 din Codul de procedură penală „La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: ...cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare...” ,

-în speță instanța de judecată a respins solicitarea de încasare de la condamnatul Tudor Veaceslav Ștefan a cheltuielilor suportate de stat în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și care urmează a fi plătite din contul inculpatului în sumă totală de 2 846, 65 lei,

-în contextul prevederilor art.229 alin.(2) Cod procedură penală există anumite excepții în ce privește plata cheltuielilor de judecare: „Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiri de nereabilitare.”,

-aceste excepții însă nicidecum nu se referă la cazul din speță, care este contestat de acuzatorul de stat,

-în concluzie, prevederile art.299 Cod de procedură penală au un caracter special, față de celelalte prevederi a legislației la compartimentul cheltuielilor judiciare și se aplică corespunzător și cu prioritate,

-statul și-a asumat obligația pozitivă de a proba vinovăția unei persoane și în acest scop la o anumită etapă a procesului penal a suportat anumite cheltuieli judiciare, care ulterior, în cazul probării vinovăției și condamnării persoanei în condițiile art.229 Cod penal urmează a fi plătite statului de către condamnat,

-solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut culpabil Tudor Veaceslav Ștefan de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.(1) din CP RM și în baza acestei legi ținând cont de prevederile art.364/1 CPP, de a-i stabili inculpatului Tudor Veaceslav Ștefan pedeapsa definitivă cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ceea ce constituie 75000 lei. A încasa cheltuieli de judecată în sumă de 2874,65 lei, în rest menținerea sentinței fără modificări.

În ședința instanței de apel procurorul participant a susținut apelul declarat de acuzator, solicitând să fie admis din motivele invocate.

Inculpatul Tudor Veaceslav în ședința instanței de apel a declarat că recunoaște vina, solicitând respingerea apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Avocatul inculpatului Tudor Veaceslav, Rusnac Aliona în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apel prin prizma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de procuror urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, reeșind din următoarele considerente.

Soluția instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Colegiul penal conchide, că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Tudor Veaceslav a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 CP RM, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 CP, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovată, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu aplicarea art.90 CP RM cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an.

La adoptarea soluției instanța de apel se bazează pe prevederile art.61 al.1 CP RM, care indică, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Potrivit art.61 al.2 CP RM se reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art.75 al.1 CP RM se reglementează, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de fond la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Tudor Veaceslav Ștefan, a ținut cont de prevederile art.7, 61,75 Cod Penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de fond a menționat, că urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Conform art.16 alin.(2) Cod penal infracțiunea imputată inculpatului Tudor Veaceslav Ștefan face parte din categoria celor mai puțin grave, care se pedepsește cu amendă de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, totodată remarcă că inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a pedepsei aplicate în virtutea prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod procedura penală.

Instanța de fond a notat, că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod Penal al RM se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Astfel, notează, că pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere înțelege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a CP.

Iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de fond a accentuat, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

În contextul enunțat instanța de fond a menționat, că pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La aplicarea pedepsei, instanța de fond a conchis, că conform prevederilor art.76 CP RM, s-a reținut în calitate de circumstanță atenuantă căința.

Conform prevederilor art.77 CP RM, careva circumstanțe agravante instanța de fond nu a stabilit.

Astfel, la stabilirea pedepsei penale, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune ușoară, de persoana inculpaților, care anterior nu au fost condamnați, s-au căit de cele comise, la fel și atitudinea față de fapta comisă, și anume prin eschivarea timp îndelungat de la ședințele de judecată.

Totodată, instanța de fond a reținut, că legiuitorul estimând în abstracto pericolul social al infracțiunii încriminate de art.326 alin.(1) Cod Penal, a stabilit în calitate de sancțiune, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale ce urmează a fi aplicată față de inculpatului Tudor Veaceslav Ștefan instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, concluzie care rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art.326 alin.(1) Cod Penal și art.16 Cod penal, de persoana celui vinovat, care a manifestat căința față de cele comise, anterior nu a fost condamnat dar s-a eschivat o perioadă îndelungată de a se prezenta în ședința de judecată, fără a anunța instanța, fapt ce denotă că are un comportament neresponsabil față de cauza ce a fost diferită justiției.

În acest context instanța de fond a notat, că inculpatul Tudor Veaceslav Ștefan în cadrul ședinței de judecată și-a manifestat acordul ca în privința acestuia să fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă.

În acest context, instanța de fond a reținut opinia avocatului care a susținut poziția inculpatului solicitând o pedeapsă blândă și a procurorului, care au pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

În acest context, ținând cont de cele enunțate supra referitor la persoana inculpatului de gravitatea infracțiunii săvârșite și anume faptul că Tudor Veaceslav Ștefan a comis o infracțiune mai puțin gravă, de atitudinea față de cele săvârșite, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, instanța de fond a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea acestuia e posibilă cu aplicarea în privința lui Tudor Veaceslav Ștefan a unei pedepse sub formă de închisoare în limitele sancțiunii art.326 alin.(1) Cod penal, ținând cont de prevederile art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală.

În același timp, analizând circumstanțele expuse supra, instanța de fond a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, or, condamnarea reală la pedeapsă privativă ar crea repulsie, cauzând noi suferințe inculpatului, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

Prin urmare, instanța de fond a considerat, că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse condiționate în limitele prevederilor art.90 Cod penal, motiv pentru care a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Referitor la cheltuieli judiciare, acuzatorul de stat a solicitat cheltuieli în mărime de 2874,65 lei, dintre care 1678,1 lei - antrenarea ofițerului de urmărire penală; 681,45 lei - antrenarea ofițerilor de investigație; 15,1 lei - cheltuieli pentru obiectele de birotică și 500 lei - salariul procurorului. Instanța de fond le-a reținut ca fiind nefondate, întrucât cheltuielile pretinse au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală. Cheltuieli care nu pot fi imputate inculpatului Tudor Veaceslav, ca rezultat al acumulării probelor pe marginea cauzei penale enunțate.

Colegiul penal reține și faptul, că inculpatul nu lucrează, totodată nu a prezentat careva dovadă privind prezența unui venit stabil, care ar dovedi posibilitatea achitării amenzii penale, ultimul de fapt având o situație materială dificilă.

În atare situație, Colegiul penal, ținând cont de circumstanțele stabilite pe caz, de mărimea amenzii prevăzută de sancțiunea art.326 al.1 CP RM, conchide că stabilirea pedepsei sub formă de amendă în privința inculpatului ar pune în dificultate materială inculpatul, astfel că consideră că instanța de fond corect a numit inculpatului pedeapsa anume sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor art.364/1 al.8 CPP RM, cu suspendarea executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale și temei de atenuare a pedepsei în aspectul propus de procuror nu s-au stabilit.

La părerea Colegiului penal, pedeapsa inculpatului este stabilită cu respectarea principiului individualizării pedepsei penale, fiind echitabilă faptelor infracționale săvârșite, fiind în limitele legii, în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeuri de modificare a sentinței în latura pedepsei cu atenuarea pedepsei. după cum solicită procurorul. nefiind stabilite.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal consideră necesar a respinge apelul declarat de procuror ca nefondat, pedeapsa stabilită inculpatului fiind just individualizată, argumentele invocate de procuror fiind în contradicție cu aspectele de fapt a cauzei.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de procuror că instanța de judecată just a concluzionat că vinovăția inculpatului Tudor Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP, se confirmă prin totalitatea probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, necățind la faptul dat, însă, consideră că pedeapsa finală numită cu închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea executării ei în baza art.90 CP pe un termen de probă de 1 an, este neadekvată celor săvârșite de inculpat, că instanța de judecată urma să rețină faptul că, inculpatul Tudor Veaceslav a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, este o persoană care anterior nu a avut careva conflicte cu legea, vinovăția în comiterea infracțiunii încriminate a recunoscut-o pe deplin și a depus o cerere de examinare a cauzei penale în procedura specială în baza art.364/1 CPP, fapt care a simplificat cu mult examinarea cauzei penale, cu referire la art.75 al.1 CP, deoarece de fapt inculpatul nu lucrează și nu are venit stabil, totodată pedeapsa numită inculpatului este stabilită în limita sancțiunii și prevederilor legale, care la părerea instanței de apel va asigura scopurile pedepsei.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate de procuror în apel, că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art.90 CP în cazul respectiv este una inecheabilă, că pentru a atinge scopul legii penale, pedeapsa urmează să fie aplicată într-o așa măsură încât să fie atinsă restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În sensul invocat, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului instanța de fond a ținut cont de circumstanțele faptei și de datele personale ale inculpatului, stabilind inculpatului pedeapsă în limita sancțiunii și prevederilor legale prevăzute de art.364/1 al.8 CPP RM, totodată, cu aplicarea art.90 CP RM, luând în considerație circumstanțele pe caz și persoana inculpatului, în același timp aplicarea pedepsei amenzii solicitate de procuror, care este o sumă foarte mare, în situația când inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii oficial și nu a prezentat dovada că are venituri ar pune în dificultate serioasă și ar fi o agravare a situației materiale a inculpatului, astfel că temei de modificare a pedepsei în aspectul propus de procuror, care invocă asprimea pedepsei, dar de fapt solicită atenuarea situației inculpatului referitor la categoria pedepsei penale, nefiind stabilit.

Nu sunt fondate nici afirmațiile procurorului că consideră că unica pedeapsa echitabilă în cazul de față este amenda în cuantumul solicitat de către acuzator și anume 1500 unități convenționale/75000 lei/ și că suspendarea condiționată a executării pedepsei, ca mijloc de individualizare a pedepsei urmează a fi aplicat inculpatului doar atunci când nu este posibil de aplicat o altă categorie de pedeapsa cum este amenda sau munca neremunerată, deoarece sunt declarative, anume că pedeapsa amenzii nu poate fi numită inculpatului, care nu lucrează și nici nu are venituri stabile.

La fel se resping ca declarative și afirmațiile invocate de procuror în apel, că instanța urma să țină cont de faptul că aplicarea unei pedepse mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunilor urma a fi aplicată numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu va asigura scopul pedepsei, astfel deși instanța a aplicat o pedeapsa mai aspră decât cea solicitată de către acuzator și chiar partea apărării, inclusiv inculpat, totuși această pedeapsă nu va fi capabilă să-l reeduce pe inculpat deoarece este una ineficientă și nu generează pentru inculpat careva lipsuri sau restricții ale drepturilor sale, fiind cu caracter de declarație, mai ales că inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art.90 CP RM privind condamnarea cu suspendarea executării pedepsei închisorii, cu stabilirea unei perioade de probațiune.

Colegiul penal consideră, că în circumstanțele stabilite pe caz, pedeapsa numită inculpatului este prevăzută de legislator și la aplicarea pedepsei inculpatului de către instanța de fond nu au fost încălcate principiile de stabilire a pedepsei, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Colegiul penal, ține să indice prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, conform cărora se reglementează, că dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Totodată Colegiul constată, că judecând cauza penală în privința lui Tudor Veaceslav, în latura încasării cheltuielilor judiciare, referitor la care la fel se atacă sentința, instanța de fond nu a admis derogări de la procedura penală, în legătură cu ce apelul declarat în latura încasării cheltuielilor judiciare se respinge ca nefondat, temei de casare a sentinței instanței de fond din motivele invocate de procuror nefiind constatate.

În acest context instanța de apel ține să indice, că din materialele cauzei penale rezultă, că în cauza penală dată la etapa urmăririi penale au fost suportate cheltuieli de judecată, și anume: 1678,1 lei pentru antrenarea ofițerului de urmărire penală; 681,45 lei pentru antrenarea ofițerilor de investigație; 15,1 lei - cheltuieli pentru obiectele de birotică și 500 lei - salariul procurorului, în total cheltuieli judiciare în mărime de 2874,65 lei.

În sensul dat, Colegiul penal atestă că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției

inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin efectuarea acțiunilor procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului și nu poate fi pusă în seama condamnatului.

Colegiul penal ține să motiveze și faptul, că potrivit art.227 al.2 CPP RM se indică clar, că cheltuielile judiciare cuprind sumele:

1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali;

2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive;

3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat;

4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei;

5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit art.227 al.3 CPP RM se indica, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Mai mult, legea procesual penală, cât și procesual civilă, nu prevede încasarea de la inculpat a cheltuielilor solicitate de procuror.

Astfel potrivit art.228 al.1 CPP RM se reglementează compensarea cheltuielilor judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile sub formă de salariu mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal, nefiind însă prevăzută compensarea cheltuielilor judiciare pentru salariul plătit persoanelor care efectuează și conduc urmărirea penală, precum și pentru cheltuieli de birotică, după cum invocă declarativ procurorul.

În atare situație, Colegiul penal constată că instanța de fond corect și motivat a decis respingerea solicitării procurorului în latura încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat, totodată acuzarea fără careva temei legal în dovedirea circumstanțelor pe care le invocă drept temei al solicitării a depus apelul, motiv pentru care apelul declarat de procuror în latura respectivă se respinge ca nefondat.

Argumentele enunțate de procuror în apelul declarat privind încasarea cheltuielilor judiciare se consideră nefondate și se resping, nefiind constatată temei de casare a sentinței din motivul invocat de procuror, totodată Colegiul penal consideră că nu este necesară motivarea suplimentară a soluției sale cu referire la argumentele aduse de procuror în apel, deoarece s-a motivat soluția adoptată anume în susținerea concluziei instanței de fond, totodată fiind inutil suplimentar respingerea separată a afirmațiilor procurorului, care se consideră netemeinice.

Colegiul penal în sensul invocat consideră nefondate argumentele aduse de procuror cu referire la prevederile art.227, art.229 CP RM, că aceste excepții nicidecum nu se referă la cazul din speță, care este contestat de acuzatorul de stat, că prevederile art.299 CPP RM au un caracter special față de celelalte prevederi a legislației la compartimentul cheltuielilor judiciare și se aplică corespunzător și cu prioritate, deoarece sunt declarative și expuse în viziunea autorului apelului, însă nu constituie temei pentru supunerea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare, care nu sunt prevăzute de legislator, în sensul invocat hotărârea instanței de fond fiind una legală și întemeiată.

Se resping și afirmațiile invocate în apel, că statul și-a asumat obligația pozitivă de a proba vinovăția unei persoane și în acest scop la o anumită etapă a procesului penal a suportat anumite cheltuieli judiciare, care ulterior, în cazul probării vinovăției și condamnării persoanei în condițiile art.229 Cod penal urmează a fi plătite statului de către condamnat, deoarece sunt declarative, în lipsa existenței bazei normative de punere în sarcina condamnatului a cheltuielilor anume pentru retribuirea muncii procurorului și a ofițerului de urmărire penală, cât și a cheltuielilor pentru obiecte de birotică, solicitate de procuror în cazul dat, de fapt careva derogări din partea instanței de fond nefiind admise la soluționarea chestiunilor enunțate de procuror.

Colegiul penal în susținerea soluției adoptate ține să menționeze și jurisprudența CSJ RM ce ține de invocarea de acuzare de încasare a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei de la inculpat, potrivit căror CSJ prin decizia Colegiului penal din 28.03.2017 în cauza lui Godzun Dmitrii în baza art.201/1 al.(2) lit.a), b) Cod penal s-a expus în cauza 1ra-119/2017 privind admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Godzun Dmitrii, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 20 aprilie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2016, în latura civilă, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, dispozițiile privind încasarea din contul lui Godzun Dmitrii a cheltuielilor judiciare în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în sumă de 2431 lei, au fost excluse, în rest, dispozițiile hotărârilor atacate au fost menținute.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de procuror ca nefondat urmează a fi respins, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, urmează a fi menținută fără modificări, pedeapsa inculpatului fiind una just individualizată și stabilită cu respectarea prevederilor art.364/1 al.8 CPP RM și la părerea Colegiului penal va fi suficientă pentru corectarea inculpatului.

Conducându-se de art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

DECIDE:

Respinge ca nefondat apelul declarat de procurorul în Oficiul Nord al Procuraturii Anticorupție Pripa Ion împotriva sentinței Judecătoria Bălți sediul Central din 10.12.2018, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 10.04.2019.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru